Zagreb, 1. listopada 2025.

PREPORUKA ZA PREDSTAVU „ZAŠTO JA”

Poštovani,

ovim pismom upućujem snažnu preporuku za kazališno-plesnu multimedijalnu predstavu **„Zašto ja”,** koja donosi dirljivu priču o svakodnevici žene s multiplom sklerozom. Kroz pokret, glazbu i riječ, predstava nas uvodi u svijet Tadeje Polanšček.

Predstava je izvedena **19. rujna u 20:00** u **Maloj dvorani Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog u Zagrebu**, u organizaciji **Saveza društava multiple skleroze Hrvatske**, uoči Nacionalnog dana multiple skleroze (MS). Sav prihod od ulaznica bio je namijenjen programima podrške osobama s MS-om.

Prisustvovao sam izvedbi ne kao neutralni promatrač, već uz **Tadeju Polanšček**, moju klijenticu i danas prijateljicu, te njezina supruga **Marka**, čija je bezrezervna podrška svjetionik u svakoj oluji. Ovo nije „samo” predstava. To je precizno komponirana priča o izdržljivosti: studija suočavanja, prihvaćanja i smislenog prkosa. **Katja Dance Company**, pokretom i slikom učinili su ono što riječi često ne mogu – utjelovili su iskustvo. Svaka scena diše kao ciklus napetosti i olakšanja; gledatelj multiplu sklerozu ne “gleda” izvana, nego je – na trenutke – osjeti u vlastitom tijelu.

Na osobnoj razini, predstava me vratila uspomenama na moju majku Maju, koja je dugo i tiho živjela s istom bolešću, i na oca Ivana, čija je odanost bila njezin najstabilniji oslonac. „Zašto ja” otvorila je stare ožiljke, ali ih je ispunila toplinom i bistrijom zahvalnošću. Podsjetila me na jednostavnu, ali zahtjevnu istinu: mi zdravi imamo tisuću želja; oni koji se bore često imaju jednu, biti zdrav.

Vrijednost ove predstave vidi se na tri razine koje se lijepo nadovezuju jedna na drugu: **informativnoj**, jer destigmatizira bez parola i nudi stvarno razumijevanje života s MS-om; **ljudskoj**, jer pred nama raste otpornost u paru – Tadeja kao glas autentičnosti i Marko kao tihi, pouzdani oslonac – živi prikaz bliskosti u kroničnom stresu; te **društvenoj**, jer umjetnost postaje most između zajednice i onih koji se svakodnevno bore, a dobrotvorni karakter jasno usmjerava korist na konkretne programe podrške.

Zašto ja” nije poziv na sažaljenje, nego na buđenje zahvalnosti. To je predstava koju bi svatko trebao vidjeti – ne samo oboljeli i njihove obitelji. Podsjeća nas da ne uzimamo zdravo za gotovo ono što najviše vrijedi: dah, pokret, zagrljaj, samostalnost, mogućnost da planiramo, volimo... Iz dvorane izlazite s rijetkim osjećajem da imate više nego što mislite – i da to vrijedi njegovati.

Uvjeren sam da je „Zašto ja” primjer kako vrhunska umjetnost može istovremeno **dirnuti**, **informirati** i **pokrenuti zajednicu na akciju**, ostavljajući trag i izvan pozornice.

Prepunjena Mala dvorana Lisinskog potvrđuje snažan odjek i realnu potrebu publike za ovakvim sadržajem. Podržati ovu predstavu znači ulagati u kulturu empatije koja ostavlja trag i izvan pozornice.

S poštovanjem,

Boris Blažinić, prof. psih.
međunarodni mentor za razvoj ljudskih potencijala
direktor, Centar za razvoj osobnosti d.o.o.